

[A Persian translation of the message of the Universal House of Justice
dated 30 December 2021 to the Conference of the Continental Boards of Counsellors]

ترجمه‌ای از

پیام بیت العدل اعظم خطاب به کنفرانس هیئت‌های مشاورین قاره‌ای
(هیئت بین‌المللی ترجمه به زبان فارسی)

۳۰ دسامبر ۲۰۲۱

دوستان عزیز و محبوب،

در پیام رضوان امسال توصیف نمودیم که چگونه عالم بهائی طیّ یک ربع قرن تقلیب و تحوّل یافت که آن را به کسب قابلیت بی‌مثیل برای یادگیری، رشد، و خدمت به عالم انسانی موفّق نمود. هرچند دست‌آوردهای این دوره بس درخشان بود ولی باید تحت الشعاع توفیقاتی قرار گیرد که در پیش است. جامعه بهائی در اختتام سلسله جدید نقشه‌ها، می‌باید قابلیت‌هایی را کسب نموده باشد که در حال حاضر به راحتی مشهود نیست. شما در مشاورات چند روز آینده‌تان آنچه را که لازمه ایجاد یک چنین جامعه مستحکمی است مورد بررسی قرار خواهید داد.

حضرت بهاءالله می‌فرمایند که ”عباد از برای اصلاح و الفت و اتحاد از عدم بوجود آمده‌اند“. اصول و تعالیمی که تحقّق این مقصد را عملی می‌سازد از قلم اعلیٰ عزّ نزل یافته است. ساختن اجتماعی که این مقصد جمعی را آگاهانه پیگیری کند نه فقط وظیفه نسل کنونی بلکه وظیفه نسل‌های بسیاری در آینده است و پیروان حضرت بهاءالله از همه کسانی که در این راه در کنارشان می‌کوشند استقبال می‌کنند. بنا کردن چنین اجتماعی به معنای یادگیری چگونگی ایجاد جوامعی فعال، پویا و برون‌گرا است؛ به معنای یادگیری نحوه پیشرفت روحانی و مادی است؛ به معنای یادگیری طرز مشارکت در گفت‌وگوها است که تأثیرگذار بر مسیر آن پیشرفت می‌باشد. این میادین فعالیت طبیعتاً برای همه آشنا است. از یک نقطه نظر، هر کدام از دیگری متمایز و با ویژگی‌ها و الزامات مخصوص خود می‌باشد ولی در عین حال همگی طرق بیدار کردن نیروهای نهفته در روح انسانند و هدایت آن نیروها در جهت بهبود اجتماع. این مجهودات توأمأ وسیله بروز قوایی است که حضرت ولی‌ام‌الله آن را ”نیروی اجتماع‌سازی“ آیین بهائی توصیف فرموده‌اند. این قوه مکنونه امر مبارک حضرت بهاءالله حتی در تلاش‌های نوشکفته یک جامعه بهائی نیز که در حال یادگیری ارائه خدمت به عالم انسانی و ترویج کلام الهی است به خوبی نمایان است. و هرچند فاصله کنونی با آن اجتماع جهانی توصیف شده در آثار حضرت بهاءالله هنوز بسیار زیاد

است ولی بسیاری جوامعی که برای به کارگیری تعالیم مبارکش در واقعیت اجتماعی خود، صمیمانه مشغول یادگیری هستند. خوشا به حال نفوسی که با وقوف به عظمت این یوم مبارک و به اهمیت اقدامات خود همواره در راه ایجاد اجتماعی بر اساس تعالیم الهی مجدانه تلاش می‌کنند.

سلسله نقشه‌های جهانی کنونی که در عید اعظم رضوان آغاز شد بیست و پنج سال تمام ادامه خواهد داشت، سفینه امرالله را به قرن سوم عصر بهائی خواهد رساند و در رضوان سال ۲۰۴۶ به پایان خواهد رسید. عالم بهائی طی این دوران بر یک هدف واحد تمرکز خواهد داشت: ظهور و بروز بیش از پیش نیروی اجتماع‌سازی آیین بهائی. پیگیری این هدف کلی مستلزم افزایش بیشتر قابلیت در فرد مؤمن، جامعه محلی و مؤسسات بهائی است. این سه شرکت‌کننده دائمی نقشه، هر یک سهمی در اجرای آن دارند و هر یک دارای قابلیت‌ها و خصوصیات هستند که باید پرورش یابد. اما هیچ یک به تنهایی قادر به ظاهر ساختن کامل استعدادهای بالقوه خود نیست. از طریق تقویت روابط پویایشان با یکدیگر است که توانایی‌هایشان توأم گشته، چندین برابر می‌شود. حضرت عبدالبهاء تشریح می‌فرمایند که هر چقدر صفات همکاری و کمک متقابل در میان مردمان فزونی یابد به همان نسبت "جمعیت بشریه در ترقی و سعادت قدم پیشتر نهد"؛ این اصل در آیین بهائی شاخص و شکل‌دهنده تعاملات بین افراد، مؤسسات و جوامع می‌باشد و همکل امرالله را از نیروی اخلاقی و سلامت روحانی برخوردار می‌سازد.

نفوس مشتعلی که از طریق فرایندهای نقشه برمی‌خیزند طالب درک عمیق‌تری از تعالیم حضرت بهاءالله و بهره‌مندی از این "دریاق اعظم" "برای جمیع امراض" می‌باشند و خواهان اعمال آن بر حسب نیازمندی‌های اجتماع‌شان؛ متعهد به سعادت همگانند و می‌دانند که آسایش و رفاه افراد، مشروط به آسایش و رفاه جامعه بشری است. این نفوس شهروندانی وفادارند که از حزب‌گرایی و رقابت برای کسب قدرت دنیوی احتراز می‌جویند. توجه‌شان در عوض معطوف به فرارفتن از تفاوت‌ها، به هماهنگ کردن دیدگاه‌ها و به ترویج مشورت در تصمیم‌گیری‌ها است. تأکیدشان بر صفات و رفتاری مانند امانت و صداقت، همکاری و تعاون، صبر و شکیبایی است که عناصر سازنده یک نظم اجتماعی پایدار می‌باشد. آنان مروج خردگرایی و علم‌اند که لازمه پیشرفت بشر است. بردباری و تفاهم را ترویج می‌کنند و با بالاترین اولییتی که برای یگانگی ذاتی نوع بشر قائلند هر فردی را شریکی بالقوه جهت همکاری می‌دانند و می‌کوشند تا حس دوستی و اخوت را حتی در بین گروه‌هایی ترویج دهند که با یکدیگر سوابق دشمنی داشته‌اند. آگاهند که نیروهای مکتب مادی‌گرایی چگونه در اطراف‌شان دست‌اندرکارند و به خوبی شاهد بی‌عدالتی‌های متعدد موجود در جهان هستند ولی به همان اندازه بینشی روشن در باره قدرت خلاقه وحدت و قابلیت بشریت برای نوع دوستی دارند. آنان به قدرتی که دین حقیقی برای تقلیب قلوب و رفع بی‌اعتمادی دارد معتقدند و بنا بر این با اطمینان بر آنچه که آینده در بردارد می‌کوشند تا شرایطی را ایجاد کنند که در آن پیشرفت امکان‌پذیر باشد. عقایدشان را آزادانه با دیگران در میان می‌گذارند، آزادی وجدان و اندیشه افراد را محترم می‌شمردند، و هرگز معیارهای خود را بر کسی تحمیل نمی‌کنند. و در حالی که ادعایی به

داشتن همهٔ پاسخ‌ها ندارند، به آنچه که یاد گرفته‌اند و آنچه که هنوز باید یاد بگیرند کاملاً واقفند. تلاش‌هایشان با روند متناوب عمل و تأمل به پیش می‌رود و از مواجهه با موانع هراسی ندارند. در محل‌هایی که تعداد فزاینده‌ای مشغول کمک به ساختن جوامعی با این خصوصیات هستند قدرت امرالله برای تقلیب زندگی اجتماعی مردم و نیز حیات درونی افراد بیش از پیش مشهود و آشکار است. اطمینان داریم که پیگیری مجدانهٔ هدف اصلی نقشه موجب پیدایش تعداد بسیار زیادی از چنین جوامع خواهد گشت.

حرکت محدوده‌های جغرافیایی

جلوهٔ عظیم‌تری از نیروی اجتماع‌سازی آیین بهائی قبل از هر چیز محتاج حصول پیشرفت بیشتری در فرایند دخول افواج در همهٔ نقاط جهان می‌باشد. اقدامات اساساً روحانی انتشار وسیع ترانوار ظهور حضرت بهاءالله و گسترش عمیق‌تر ریشه‌های شجرهٔ امر مبارک در اجتماع همانا دست‌آوردهای قابل‌سنجشی دارد: تعداد محدوده‌های جغرافیایی با یک برنامهٔ رشد، و میزان پیشرفتی که هر برنامه حاصل نموده است. وسایل لازم برای پیشرفت سریع این دو دست‌آورد حال موجود است. هدفی که جامعهٔ اسم اعظم باید طی سلسله نقشه‌های جهانی جاری مشتاق تحقق آن باشد تأسیس برنامه‌های فشردهٔ رشد در همهٔ محدوده‌های جغرافیایی عالم است. این هدف سنگین و دشوار مستلزم گسترش دامنه و پیشرفت فعالیت‌ها به مقیاسی بی‌سابقه است. حرکت سریع به سوی این هدف باید در طی نقشهٔ نه‌ساله حاصل گردد.

از شما می‌خواهیم که در اولین قدم، محافل روحانی ملی و شوراهای منطقه‌ای بهائی را مساعدت نمایید تا معین کنند آیا تعدیلی در طرح‌شان برای تقسیم‌بندی محدوده‌های جغرافیایی مثمر‌تر خواهد بود یا خیر. همانطور که مطلعید یک محدودهٔ جغرافیایی ناحیه‌ای است که در آن فعالیت‌های نقشه را می‌توان به طریقی قابل اداره و پایدار به پیش برد. در طول بیست و پنج سال گذشته یادگیری‌های فراوانی در بارهٔ وسعت یک محدودهٔ جغرافیایی "قابل اداره" در شرایط مختلف و در مناطق مختلف جهان به دست آمده و تغییراتی هم در بعضی کشورها به خاطر رشدی که واقع شده، هم‌اکنون در حال بررسی است. این تجدید نظرها در بسیاری موارد به هیچ تغییری منتهی نخواهد شد اما در بعضی موارد منجر به تقسیم یا کاهش وسعت یک محدودهٔ جغرافیایی خواهد شد و گه‌گاهی نیز یک محدودهٔ جغرافیایی ممکن است بزرگ‌تر شود. ناحیه‌هایی را که به علت شرایط طبیعی دارای جمعیت پراکنده‌ای است می‌توان از طرح تقسیم‌بندی محدودهٔ جغرافیایی مستثنا داشت. احبایی که در چنین نقاطی سکونت دارند البته از عناصر هر چه بیشتری از چارچوب عمل را که در شرایط آنان قابل اجرا باشد استفاده خواهند کرد.

حرکت محدوده‌های جغرافیایی در مسیر یک پیوستار توسعه، الگوی اساسی ترویج و تحکیم جامعه باقی خواهد ماند. ویژگی‌های مسیر توسعه که باید دنبال شود، به خصوص اولین، دومین و سومین نماد رشد که نشانه پیشرفت در این راه است برای دوستان از پیام‌های گذشته این جمع و از تجارب خودشان کاملاً روشن است و لزومی به تکرار آنچه قبلاً بیان کرده‌ایم نمی‌بینیم. انتظار داریم که در پایان نقشه جاری یک‌ساله در بیش از ۶,۰۰۰ محدوده جغرافیایی برنامه‌های رشد در حال اجرا باشد، نزدیک به ۵,۰۰۰ از این محدوده‌ها از دومین نماد گذشته باشد، و در ۱,۳۰۰ محدوده احبای عزیز به پیشرفت‌های فراتری نائل آمده باشند. این ارقام در طی نقشه نه‌ساله آینده باید به میزان قابل ملاحظه‌ای افزایش یابد. بعد از اینکه تعدیل طرح تقسیم‌بندی محدوده‌های جغرافیایی در هر کشور انجام شد از شما تقاضا می‌کنیم که با محافل روحانی ملی و شوراهای منطقه‌ای همکاری نمایید تا تعداد محدوده‌های جغرافیایی که طی نقشه امکان گذشتن به ترتیب از اولین، دومین و سومین نماد رشد را دارند پیش‌بینی شود. باید توجه داشت که منظور از این ارقام فقط یک برآورد بر مبنای آگاهی کنونی است. بعداً می‌توان آنها را در صورت لزوم تعدیل و تلطیف نمود و لزومی به صرف وقت طولانی روی آن نیست. درخواست این جمع آنست که نتایج این برآوردها تا نوروز به مرکز جهانی بهائی ارسال گردد. آنگاه این مشتاقان قادر خواهند بود تا در رضوان جمع اهداف و آمال عالم بهائی را برای نقشه نه‌ساله اعلام نمایند.

آگاه و مطلعیم که مناطق و کشورهای هستند که در آنها توسعه امر الله هنوز در مراحل ابتدایی است و نیاز مبرمی وجود دارد که این مناطق نیز از یادگیری‌های عالم بهائی در باره تسریع فرایند رشد بهره‌مند گردند. برای ترقی یک منطقه، وجود یک محدوده جغرافیایی که از سومین نماد رشد عبور کرده باشد بسیار ارزشمند است. همین که دوستان در یک محدوده جغرافیایی معین قابلیت‌هایی را که لازمه چنین پیشرفتی است کسب کنند و وسایل انتشار بینش‌ها و در میان گذاشتن تجربیات راجع به مجهودات جامعه‌سازی فراهم شود، آنگاه تسریع کار ترویج و تحکیم در محدوده‌های جغرافیایی اطراف میسر می‌گردد. با در نظر گرفتن این نکته، بسیار حائز اهمیت است که در طی نقشه نه‌ساله، فرایند رشد در هر کشور و هر منطقه حد اقل در یک محدوده جغرافیایی به این درجه از پیشرفت نائل گردد. حصول این پیشرفت یکی از اهداف اصلی نقشه است و مستلزم کوشش بی‌وقفه و هماهنگ نفوسی از خودگذشته و فداکار. دارالتبلیغ بین‌المللی آماده است تا برای به اجرا گذاشتن چند راه‌برد جهت تحقق این هدف با شما همکاری نماید. مهم‌ترین اینها اعزام گروه‌های مهاجرین بین‌المللی و داخلی است که با چارچوب عمل آشنا هستند و آماده‌اند که وقت و نیروی قابل ملاحظه‌ای را طی چند سال صرف خدمت نمایند. شما باید لزوم فوریت تشویق مؤمنینی را که می‌توانند به تاسی از اسلاف روحانی خود قیام نمایند تا انوار امر مبارک در هر سرزمین بدرخشد به محافل ملی و شوراهای منطقه‌ای بهائی خاطر نشان سازید. این مشتاقان به خصوص ناظر به آن مناطق و محدوده‌های جغرافیایی هستیم که با توانایی و تجربه‌ای که اندوخته‌اند جریانی را از اعزام مهاجرین به نقاطی که نیاز به کمک دارند به حرکت درآورند و همچنین از طرق دیگر نیز آنان را حمایت نمایند. جریان یافتن این

حمایت، یکی دیگر از طرقی است که توسط آن روح همکاری و تشریک مساعی که لازمه پیشرفت است در اقدام سیستماتیک ظاهر می‌شود.

توفیقات سلسله نقشه‌های قبلی، به خصوص آخرین نقشه پنج‌ساله، بدون پیشرفت قابل ملاحظه در امر تبلیغ قابل حصول نبود. یک بُعد مهم این امر قابلیت اشتغال به گفتگوهای در مضامین روحانی است، قابلیتی که در پیام این جمع خطاب به کنفرانس شما در سال ۲۰۱۵ مورد بررسی قرار گرفت و توضیح دادیم که چگونه این قابلیت از طریق شرکت در دوره‌های مؤسسه آموزشی و با کسب تجربیات عملی حاصل می‌گردد. بدیهی است که بسط الگوی فعالیت در سطح مردمی موجب ایجاد محیط‌های متنوعی می‌شود که در آن نفوس مستعد — گاهی تمامی خانواده یا گروه‌های هم‌تراز — می‌توانند در گفتگوهای هدفمند شرکت نمایند، گفتگوهایی که موجب بروز علاقه به دیدگاه آیین بهائی و نفس مبارک حضرت بهاء‌الله می‌گردد. بسیاری از چنین افراد به مرور زمان به خصوص با حصول اعتماد به نفس برای مشارکت در حیات جامعه از طریق خدمت، خود را هم‌بسته به جامعه بهائی می‌شمرند. جامعه نیز البته از هرگونه میزان ارتباطی که یک شخص مایل است داشته باشد استقبال می‌کند. اما شناختن حضرت بهاء‌الله به عنوان مظهر ظهور الهی و قبول مواهب و مسئولیت‌هایی که منحصرأ مربوط به عضویت در جامعه بهائی می‌گردد لحظه‌ای است بی‌نظیر و استثنایی در رشد روحانی هر شخص و امری است کاملاً متمایز از مشارکت مستمر در فعالیت‌های بهائی یا حمایت از اصول آیین بهائی. تجربه نشان داده است که محیط ایجاد شده از طریق مجهودات جامعه‌سازی در یک محل هر شخصی را که مایل است قادر می‌سازد که آن گام را نسبتاً به آسانی بردارد. در هر کجا که این مجهودات جریان دارد احباً باید همواره متوجه باشند که ابواب امر الهی به روی همه باز است و کسانی که در آستانه آن ایستاده‌اند را خوش آمد گویند. در آن نواحی که مدت‌هاست این مجهودات به خوبی استقرار یافته، بسیاری از احباً درمی‌یابند که الگویی از فعالیت پویا و در حال گسترش می‌تواند طبیعتاً منجر به اظهار تمایل خانواده‌ها، گروه‌های دوست و حتی اعضای چندین خانواده به دخول به امر الهی گردد. زیرا در فضاهایی که امکان پیوستن به جامعه را بتوان واضحاً در بین همه کسانی که حس مشترکی از هویت جمعی دارند مورد بحث قرار داد، نفوس می‌توانند به راحتی و با اطمینان این گام را با یکدیگر بردارند. مؤسسات بهائی، به خصوص محافل روحانی محلی، باید ذهنیتی اتخاذ نمایند که چنین تحوّل را میسر می‌سازد و در رفع هر مانعی بکوشند.

از شما و معاونین تان می‌خواهیم که احباً را در هر جا که ساکنند مساعدت نمایید که متناوباً راجع به طرق مؤثر تبلیغ امر الله در محیط اطراف خود تأمل و تفکر نمایند و در قلوب خود ذوق و شوق تبلیغ را که جاذب تأییدات ملکوت الهی است مشتعل سازند. نفوسی که از موهبت ایمان برخوردار شده‌اند طبیعتاً مشتاق اهدای این هدیه به همگان‌اند و همیشه جویای گوشه‌شنوا. محیط‌ها و شرایط مختلف رویکردهای مختلفی را ایجاد می‌نماید و

دوستان باید همواره در یک فرایند مستمر یادگیری در باره مؤثرترین روش در محل زندگی خود مشغول خدمت باشند.

یادگیری از محدوده‌های جغرافیایی پیشرفته

شش سال قبل خصوصیات یک محدوده جغرافیایی که دوستان در آن از نماد سوم در مسیر پیوستار رشد گذشته‌اند را توصیف کردیم. رسیدن به این مرحله حاکی از فعالیت‌های فشرده در محله‌ها و روستاهای خاص و همچنین تلاش‌های هماهنگ شده توسط عموم احبای ساکن در سراسر محدوده جغرافیایی است یا به عبارت دیگر، نتیجه قوت گرفتن یک روحیه مشارکت عمومی در فعالیت‌های جامعه‌سازی می‌باشد. این روحیه مشارکت عمومی در عمل به معنای حرکت و فعالیت تعداد قابل توجهی از احبای است که به نحوی مبتکرانه و هوشمندانه چارچوب عمل نقشه را برحسب واقعیت شرایط خود به کار می‌گیرند، فارغ از اینکه در چه محلی در محدوده جغرافیایی زندگی می‌کنند، و این مستلزم آن است که خانواده‌ها و آحاد احبای با هم به انجام امور پردازند و آگاهانه تصمیم بگیرند که خود را اجزای هسته مرکزی یک گروه در حال تزاید به شمار آرند. چنین گروهی از دوستان، دایره شرکت‌کنندگان در فعالیت‌هایشان را از طریق همکاری با افرادی که با آنان از طرق و در فضاهای مختلف در تماسند و همچنین از طریق همراهی کردن کسانی که در کنارشان به خدمت قیام کرده‌اند گسترش می‌دهند. این تلاش‌ها مزیت بسیار فراوان دارد. حتی وقتی یک محدوده جغرافیایی شامل مراکز متعدد فعالیت فشرده می‌باشد، تلاش در دیگر نقاط محدوده ممکن است هنوز بخش بزرگی از جمیع فعالیت‌های در حال انجام را در برگیرد. در این رابطه، از گام‌هایی نیز که در برخی از محدوده‌های جغرافیایی به طور سیستماتیک برای تماس با یک جمعیت خاص که استعداد روحانی نشان داده ولی در سراسر محدوده پراکنده‌اند برداشته می‌شود تقدیر می‌کنیم. این گام‌ها را می‌توان نوعی مخصوص از فعالیت جامعه‌سازی که بسیار نویدبخش و امیدوارکننده است محسوب نمود. با افزایش مشارکت به صورت مختلف در فعالیت‌های نقشه فرصت‌های فراوانی برای دوستان فراهم می‌آید که از تجربیات یکدیگر بهره‌مند شده شوق تبلیغ را در دل همدیگر برافروزند.

وقتی تعداد زیادی از ساکنین محله‌ها و روستاهای مستعد شروع به شرکت کردن در فعالیت‌های امری نمایند، توجه بیشتری به هماهنگ‌سازی فعالیت‌ها منظور می‌گردد تا بتوان از عهده پیچیدگی‌های مندمج در آن برآمد. در هر کدام از این مراکز، ترتیباتی جمعی بین گروه‌هایی از خانواده‌ها برای هماهنگی فعالیت‌های جامعه‌سازی ایجاد می‌شود و به تدریج خانواده‌های مجاورشان را نیز در بر می‌گیرد؛ گروهی متشکل از دوستان به تشویق و حمایت مجهودات می‌پردازد. حیات روزانه در چنین محل‌ها با فرهنگی که در آن عبادت و خدمت فعالیت‌های محبوب تعداد کثیری از مردم می‌باشد منطبق می‌گردد. جلسات روح افزا و منظم جامعه که در بعضی موارد شامل کمپ و فستیوال نیز می‌باشد بیش از پیش تشکیل می‌شود و موسیقی و سرود از ویژگی‌های برجسته این گردهمایی‌ها است.

هنر به طور کلی که برآستی بخشی جدانشدنی از توسعه یک جامعه از ابتدا محسوب می‌شود در چنین جمع‌ها عاملی مهم برای ایجاد سرور، تقویت پیوند اتحاد، نشر دانش و آگاهی، و تحکیم تفاهم، و همچنین آشنا ساختن اجتماع بزرگ با اصول امر مبارک می‌گردد. تمرکز کامل بر برون‌گرایی طبیعتاً همچنان باقی می‌ماند، یعنی تمرکز به یافتن طریقی برای در میان گذاشتن مستمر یک الگوی عمل شکوفا با نفوسی که هنوز با امر مبارک آشنا نیستند.

در این میان پدیده دلگرم‌کننده‌ای مشاهده کرده‌ایم که بروز نشانه‌های اولیه آن را به عنوان یک مرز جدید یادگیری در پیام این جمع به کنفرانس سال ۲۰۱۵ شما توصیف نمودیم. اگرچه یادگیری راجع به نحوه در برگرفتن تعداد فزاینده از نفوس همواره خصیصه هر محدوده جغرافیایی بعد از عبور از سومین نماد رشد است معذلک زمانی که بخش قابل توجهی از جمعیت یک محل خاص در فعالیت‌های جامعه‌سازی شرکت می‌کنند آنگاه دامنه مجهوداتی که دوستان بر آن تمرکز دارند گسترش می‌یابد. این مشارکت ممکن است فقط به ناحیه مسکونی خاصی در یک محدوده جغرافیایی یا در چندین ناحیه مشابه آن و یا در یک روستا محدود باشد؛ نقاط دیگر محدود می‌شود است هنوز مشمول این واقعیت نباشند. اما در چنین محل‌هایی افکار دوستانی که در سطح مردمی خدمت می‌کنند اکنون به نحوی فزاینده معطوف به پیشرفت و رفاه همه ساکنین اطراف است. مؤسسات بهائی مسئولیت خود را در قبال تعلیم و تربیت روحانی تمامی یک نسل از کودکان و نوجوانانی که قبلاً اکثر یا حتی همه آنان احیاناً در فعالیت‌های جامعه شرکت کرده‌اند، با اشتیاق بیشتری احساس می‌کنند. محافل روحانی محلی روابط خود را با اولیای امور و رهبران محلی استحکام می‌بخشند و حتی رسماً وارد همکاری می‌شوند و توجه بیشتری به ازدیاد ابتکارات اقدام اجتماعی برخاسته از گروه‌های نوجوانان، جوانان، زنان، خانواده‌ها و یا سایر کسانی که به نیازهای پیرامون خود پاسخ می‌دهند مبذول می‌دارند. میزان و تنوع فعالیت‌ها به تنهایی ایجاب می‌کند که اعضای هیئت معاونت چندین مساعد برای خدمت در یک روستا یا محله معین کنند؛ هر مساعدی ممکن است یک یا چند خط عمل را پیروی کند، توصیه و مساعدت برحسب لزوم ارائه نماید، و جریان فرایندها را شدت و حدت بخشد.

ساکنین نقاطی که فعالیت‌های نقشه تا این حد در آن گسترش و تعمیم پیدا کرده حال دارای قابلیت چشمگیر برای هدایت مسیر پیشرفت خویش هستند و مؤسسات و نهادهای بهائی حال بینش عمیق‌تری از مسئولیت‌های خود دارند. این مسئولیت‌ها البته هنوز شامل داشتن سیستم‌هایی مستحکم برای ادامه قابلیت‌سازی و حمایت از نفوسی است که ابتکار عمل نشان می‌دهند. ولی پیشرفت جامعه بیش از گذشته بستگی به آن دارد که مؤسسات و نهادهای محلی از فشارهای اجتماعی فعال در محیط آگاه بوده در حفظ یک پارچگی مجهودات مختلف جامعه کوشا باشند. در خلال این پیشرفت، رابطه جامعه بهائی با اجتماع اطراف دست‌خوش تغییری عمیق می‌گردد. با ساختارهای رسمی اداری و ترتیبات غیر رسمی همکاری، جامعه بهائی شرکت‌کننده‌ای شناخته شده در اجتماع گشته است، شرکت‌کننده‌ای که آماده است مسئولیت‌های مهمی را عهده‌دار شود و به فرایند یادگیری

جمعیتی وسیع در مورد پیشرفت روحانی و مادی سرعت بخشد. در عین حال همچنان که اجتماع آغوش بازی برای بسیاری از جنبه‌های حیات جامعه بهائی نشان می‌دهد و روح وحدت‌آفرین آن را استنشاق می‌نماید، پویایی و تحرک ایجاد شده اجازه می‌دهد که گروه‌های متنوع با الهام از بینش حضرت بهاء‌الله در باره وحدت عالم انسانی در یک حرکت مشترک به هم بپیوندند. امروز تعداد نقاطی که الگوی حیات جامعه بهائی در آن به این حد گسترش و تعمیم یافته نسبتاً محدود است ولی این تعداد در حال ازدیاد است. ظهور و بروز نیروی اجتماع‌سازی امر بهائی در این محل‌ها به طور بی‌سابقه‌ای مشهود است.

گسترش فعالیت بهائی در این مقیاس در همه جا طبیعتاً مورد انتظار نیست. لازم است تفاوتی که از شرایط و اوضاع در یک محدوده جغرافیایی یا قسمت‌هایی از یک محدوده و از خصوصیات مردم آن، یعنی واقعیت شرایط محیط ناشی می‌شود درک گردد. بنا بر این طریقی که نیروی اجتماع‌سازی آیین بهائی در محیط‌های مختلف بروز و تحقق می‌یابد متفاوت خواهد بود. اما صرف نظر از میزان گسترش حیات جامعه بهائی در میان ساکنین یک ناحیه خاص و حتی صرف نظر از ترقی یک برنامه رشد در یک محدوده جغرافیایی یا سطح فعالیت در یک محله یا روستا، چالشی که دوستان قائم به خدمت در سطح مردمی با آن مواجه‌اند اساساً در همه جا یکسان است. این دوستان باید بتوانند واقعیت محدود خود را قرائت کنند و از خود سؤال نمایند: با توجه به امکانات و الزامات موجود، اهداف مناسبی که در دوره یا دوره‌های آینده باید دنبال شود کدامند برای مطرح نمودن این سؤال و اطمینان از تعیین استراتژی مناسب، شما و معاونین‌تان در موقعیت مطلوبی قرار دارید. یادگیری‌های بسیاری را می‌توان از تجربه دوستان در محدوده‌های جغرافیایی مشابه کسب کرد زیرا جامعه‌ای که یک قدم در همان مسیر جلوتر است می‌تواند بینش‌های ارزنده‌ای در باره هدف مورد نظر ارائه دهد. هنگامی که دوستان در باره آنچه با آن مواجهند تفکر و تأمل کنند ملاحظه خواهند کرد که برای هر جامعه‌ای هدفی قابل اجرا موجود است و برای هر هدفی راهی برای وصول به آن. در افق این مسیر آیا نمی‌توانیم با چشم بصیرت وجود مبارک حضرت بهاء‌الله را مشاهده کنیم که زمام امور بشر را در یک دست گرفته و با دست دیگر به همگان صلا می‌زند که بشتابید، بشتابید؟

مشارکت در تقلیب اجتماعی

توجه آیین حضرت بهاء‌الله به تقلیب حیات باطنی نوع انسان و محیط اجتماعی او است. در مکتوبی صادره از جانب حضرت ولی‌امرالله توضیح داده شده است که چطور محیط اجتماعی "جوی" فراهم می‌آورد که در آن نفوس می‌توانند "رشد روحانی نمایند و کاملاً نور خداوند را منعکس سازند، نوری که در ظهور حضرت بهاء‌الله متجلی است." یک علامت بارز برای ظهور و بروز نیروی اجتماع‌سازی امر مبارک در یک محدوده جغرافیایی همانا مساعی یک گروه دائم‌التزاید از ساکنان محل است که با الهام از تعالیم بهائی برای کمک به بهبود خصایل روحانی و شرایط اجتماعی جامعه بزرگ‌تری که به آن تعلق دارند کوشش می‌نمایند. تمرکز بهائیان بر

قابلیت‌سازی برای خدمت وجه امتیاز مشارکت آنان است؛ رویکردی است بر اساس ایمان به اینکه هر جمعیت تواناست که عامل رشد و پیشرفت خود گردد.

با شدت یافتن فعالیت جامعه‌سازی در یک محدوده جغرافیایی، دوستان ناگزیر در مورد موانع اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی که مانع پیشرفت روحانی و مادی مردم است آگاهی بیشتری می‌یابند. کودکان و نوجوانانی که برای تعلیم و تربیت کمبود امکانات دارند، دخترانی که با تحمیل ازدواج زود هنگام ناشی از رسوم سنتی مواجهند، خانواده‌هایی که برای دسترسی به سیستم‌های ناآشنای بهداشت محتاج کمک هستند، یک روستا که برای نیازهای اولیه با مشکل روبه‌روست، یا تعصبات دیرینه ناشی از میراث اختلافات میان گروه‌های مختلف — زمانی که یک جامعه بهائی از طریق مساعی اش در زمینه ترویج و تحکیم با چنین اوضاع و یا مشکلات متعددی مواجه می‌شود الزاماً باید تا جایی که شرایطش اجازه می‌دهد به چنین واقعیت‌هایی پاسخ گوید. با تأمل بر این چنین اوضاعی روشن می‌شود که در درون محدوده‌های جغرافیایی ترویج و تحکیم، اقدام اجتماعی، و مشارکت در گفت‌وگوهای رایج، همگی ابعاد مجهودات واحد، به هم پیوسته، و برون‌گرایی است که در سطح مردمی اجتماع صورت می‌گیرد. همه این مساعی بر طبق یک چارچوب عمل مشترک دنبال می‌شود و این نکته بالاتر از همه موجب انسجام الگوی کلی فعالیت‌ها می‌گردد.

نخستین حرکت‌ها در جهت اقدام اجتماعی در سطح مردمی در یک محدوده جغرافیایی وقتی دیده می‌شود که منابع انسانی موجود افزوده می‌گردد و قابلیت برای انجام طیف وسیع‌تری از وظایف گسترش می‌یابد. اگرچه بروز و استمرار ابتکارات اقدام اجتماعی در روستاها بسیار مشاهده می‌شود اما دوستان ساکن در شهرها نیز موفق به اجرای فعالیت‌ها و پروژه‌های متناسب با محیط اجتماعی خودشان شده‌اند، گاهی با همکاری با مدارس محلی، با نهادهای جامعه مدنی، و گاه حتی با نهادهای دولتی. اقدام اجتماعی در زمینه‌های مهم متعددی در حال اجرا است از جمله در امور محیط زیست، کشاورزی، بهداشت، هنر، و به خصوص تعلیم و تربیت. در طول نقشه نه‌ساله و با در نظر گرفتن اینکه مطالعه دوره‌های خاص مؤسسه آموزشی مشوق فعالیت‌های بیشتری در این زمینه می‌شود، انتظار داریم که شاهد بسط و تکثیر اقدامات رسمی و غیررسمی برای توسعه اجتماعی و اقتصادی باشیم. برای استمرار فعالیت بعضی از این ابتکارات برخاسته از جامعه، نیاز به ساختارهای اداری ساده خواهد بود. محافل روحانی محلی در نقاطی که شرایط مساعد باشد باید تشویق شوند تا به یادگیری در باره بهترین راه پرورش ابتکارات جدید و ترویج کوشش‌های نوپا پردازند. در بعضی موارد، تأسیس یک سازمان ملهم از تعالیم بهائی جوابی به احتیاجات در یک حوزه خاص مجهودات خواهد بود و انتظار داریم که در طی نقشه آینده تعداد بیشتری از این سازمان‌ها تأسیس گردد. محافل روحانی ملی نیز به نوبه خود باید راه‌هایی بیابند تا از یادگیری‌های سطوح محلی جوامع‌شان به خوبی آگاه گردیده تجارب حاصله را تجزیه و تحلیل نمایند. این کار در بعضی نقاط مستلزم ایجاد نهادی مختص پیگیری اقدام اجتماعی خواهد بود. با نگاهی به سراسر عالم بهائی، مشاهده اینکه چطور این

حوزه از مجهودات با تشویق و حمایت "سازمان توسعه بین‌المللی بهائی" ترقی نموده است موجب سرور این مشتاقان است.

قابلیت اشتغال به اقدام اجتماعی ارتباطی نزدیک با قابلیت مشارکت در گفتمان‌های اجتماعی دارد. در اصل، این قابلیت است برای مشارکت در یک گفتگوراجع به مطلبی که بر زندگی افراد اثر می‌گذارد و دیدگاهی ارائه می‌دهد که برگرفته از اصول و تجربیات بهائی است. بدین ترتیب این قابلیت مهارتی است که بسیاری از نفوس روزانه فرصت به کار بستن آن را دارند مثلاً در رابطه با تحصیلات یا حرفه‌ها، مهارتی که با شرکت در دوره‌های مؤسسه آموزشی پرورش می‌یابد و به صورتی رسمی‌تر، برای کار جامعه جهانی بهائی و دفاتر ملی امور روابط خارجی نقش عمده‌ای ایفا می‌کند. اما در ارتباط با بروز نیروی اجتماع‌سازی آیین بهائی در سطح مردمی، این قابلیت است که احتیاج به آن هنگامی بیشتر احساس می‌شود که تماس نزدیک با یک جمعیت از طریق فعالیت‌های ترویج و تحکیم، موجب افزایش آگاهی نسبت به مشکلات اجتماعی موجود در یک ناحیه و نیز اشتیاق ساکنین آن به فایق آمدن بر آنها گردد. با ازدیاد تعداد شرکت‌کنندگان در فعالیت‌های جامعه‌سازی، لازم است که جامعه بهائی نیز در مقام جمعی متحد، دیدگاه وزین خود را راجع به موانع پیشرفت اجتماعی و مسائلی که باری گران بر فکر و روح نفوسی است که جامعه با آنها در تعامل است ارائه نماید. این نکته مقتضیات خاصی برای محافل روحانی محلی در بر دارد. در هر کجا که فعالیت‌های نقشه تا درجه‌ای عمومیت یافته، محفل محلی به تدریج در سطح وسیع‌تری به عنوان منبعی برای بصیرت اخلاقی مطمح نظر قرار می‌گیرد. با گذشت زمان مساعی برای مشارکت در گفتمان‌های اجتماعی منظم‌تر شده و بهائیان بهتر می‌توانند اطرافیان‌شان را در مشارکت سازنده و حصول اتفاق نظر از طریق مشورت کمک نمایند. فرصت‌ها برای در میان گذاشتن دیدگاه‌های بهائی با رهبران جامعه و شخصیت‌های صاحب منصب غنیمت شمرده شده و فضاهایی برای نمایندگانی گروه‌های متفاوت و علاقمند ایجاد می‌شود که بتوان آنان را از طریق مشورت برای رسیدن به نقطه نظری مشترک مدد نمود. گام‌هایی که تا به حال برای یادگیری نحوه عرضه بینش‌های کسب شده از ظهور حضرت بهاء‌الله و تجارب جوامع بهائی در رابطه با حل مسائل مبرم اجتماعی برداشته شده موجب سرور این جمع است. مطمئناً طی نقشه نه‌ساله در این مورد یادگیری‌های بیشتری نیز حاصل خواهد شد.

مایلم بر این نکته تأکید نمایم که اقدام اجتماعی و مساعی در راه مشارکت در گفتمان‌های رایج در اجتماع، چه در گذشته و چه در حال، نه فقط در بستر رشد پدید آمده است بلکه همچنین نتیجه تلاش افراد بهائی برای کمک به پیشرفت اجتماع از طرق موجود بوده است. در پاسخ فردی خویش به دعوت حضرت بهاء‌الله برای کمک به اصلاح عالم، احباً به شیوه‌های گوناگون مشاغلی را برگزیده‌اند و همچنین فرصت‌هایی را یافته‌اند که فعالیت‌های گروه‌ها و سازمان‌های هم‌فکر را حمایت نمایند. پروژه‌های بزرگ و کوچک برای پاسخ به یک سری از مسائل اجتماعی بنیان گذاشته شده است. تعداد زیادی سازمان‌های ملهم از تعالیم بهائی توسط گروه‌هایی از افراد

تأسیس شده تا برای تحقق اهداف متعدد متفاوتی اقدام نمایند و نهادهایی تخصصی نیز به منظور توجه به گفتمانی خاص ایجاد گردیده است. همه این کوشش‌ها در هر مقیاسی، از اصول و بینش‌هایی بهره‌مند بوده‌اند که فعالیت‌های سطح مردمی جامعه بهائی در سراسر عالم را هدایت می‌نماید و از هدایات حکیمانه محافل روحانی محلی و ملی نیز نصیب برده‌اند. مشاهده تجلیات متنوع و هماهنگ ایمان پیروان مخلص جمال قدم برای پاسخگویی به آلام جهانی سرگردان و به شدت آشفته موجب سرور این مشتاقان است.

مجهودات آموزشی و مؤسسه آموزشی

براهمیت تعلیم و تربیت در مفهوم بهائی تقلیب روحانی و اجتماعی هر چقدر تأکید شود مبالغه نیست. جمال اقدس ابهی می‌فرماید: ”تجلی شمس اسم رب را در کل ملاحظه نمائید چه که در کل آثار تجلی این اسم مشهود است و تربیت کل منوط باو“. اهمیت تعلیم و تربیت در فعالیت‌های جامعه‌سازی مبرهن است و در زمینه اقدام اجتماعی تمهیدات تعلیم و تربیت شاخصه فعالیت بهائیان در اکثر نقاط عالم می‌باشد. مؤسسه آموزشی از برجسته‌ترین ساختارها و نهادهای ایجاد شده توسط عالم بهائی برای ارائه تعلیم و تربیت است. براساسی وجود مؤسسات آموزشی ملی و منطقه‌ای با چنین کارایی و فعالیت در سراسر کره ارض از برترین ثمرات حاصله در سلسله نقشه‌های جهانی قبلی می‌باشد. قابلیت‌سازی برای خدمت در درون جوامع از طریق افزایش مداوم تعداد افرادی که از فرایند مؤسسه آموزشی بهره‌مند می‌گردند ویژگی اصلی سلسله نقشه‌های جاری باقی خواهد ماند. قابلیت ایجاد شده برای توسعه جامعه که حاصلش صدها هزار نفر با توانایی خدمت به عنوان راهنما، مشوق و معلم کلاس‌های کودکان می‌باشد، دست‌آوردی است تاریخی.

زمانی که مفهوم مؤسسه آموزشی را برای اولین بار معرفی کردیم در بستر نیاز به پرورش منابع انسانی بود، نفوسی که بتوانند وظایف ترویج و تحکیم را به عهده گیرند. در این برهه از زمان و در آغاز یک سلسله نقشه‌های جدید از شما عزیزان دعوت می‌کنیم که با دید وسیع‌تری به این موضوع بنگرید. شرکت در دوره‌های مؤسسه آموزشی به طور فزاینده احبای الهی را برای اشتغالی عمیق‌تر در حیات اجتماع آماده می‌سازد؛ به آنان دانش، بینش، و مهارت‌هایی اعطا می‌کند که بتوانند نه فقط به فرایند توسعه جامعه خود بلکه به پیشرفت اجتماع نیز کمک نمایند. مختصر آنکه مؤسسه آموزشی وسیله‌ای مؤثر برای به ظهور رساندن نیروی اجتماع‌سازی آیین بهائی است. اگرچه تهیه مواد درسی برای پیشبرد این مقصد امری است درازمدت اما مواد آموزشی فعلی برای ایجاد قابلیت برای طیف وسیعی از ابتکارات مفید بوده است. به علاوه، این مواد یک تجربه آموزشی منسجم از سن پنج‌سالگی تا سن نوجوانی و بزرگسالی ارائه می‌دهد و چون همتای مستقیم الگوی فعالیت‌ها در سطح مردمی عمل می‌کند. در این رابطه از مشاهده اینکه احبای در نقاط مختلف جهان و تحت شرایط اجتماعی و فرهنگی متفاوت بینش‌هایی بس غنی در باره جنبه‌های توسعه جامعه کسب نموده‌اند بسیار خرسندیم. برای اینکه این بینش‌ها و

بینش‌هایی که در آینده پدیدار می‌شوند موجب بهره‌مندی وسیع‌تر جامعه بهائی گردد سیستم‌های لازم برای تهیه و بهبود مواد آموزشی بایستی گسترش یابد. با در نظر داشتن این موضوع، رویکردی را برای هدایت این اقدام در سال‌های آینده به زودی توضیح خواهیم داد.

در خصوص افزایش قابلیت مؤسّسات آموزشی برای ارائه هر یک از سه مرحله فرایند آموزشی، از مشاهده اینکه علاوه بر بسط و گسترش سیستم ارائه موادّ درسی، توجّه فزاینده‌ای به افزایش کیفیت تجربه آموزشی نیز معطوف می‌گردد خوشنودیم. افزایش تدریجی درک تمام همکاران مؤسّسه آموزشی از محتوای موادّ آموزشی یک نیاز مبرم است — یعنی درک اهداف، ساختار، اصول تعلیم و تربیتی، روش، مفاهیم اصلی و پیوستگی دروس مؤسّسه. در این خصوص بسیاری از هیئت‌های مؤسّسه آموزشی از حمایت گروه‌های همکار که در پیام این جمع خطاب به کنفرانس ۲۰۱۵ شما توصیف شده بود، بهره‌مند گشته‌اند. همچنین در برخی نقاط گروه‌های مجزّا تمرکز بر کلاس‌های کودکان، گروه‌های نوجوانان، و حلقه‌های مطالعه را آغاز کرده‌اند تا نکاتی را که به کارآیی آنها کمک می‌کند شناسایی نموده، راه‌هایی برای کمک به افزایش قابلیت‌های دوستان قائم به خدمت در این مسیر بیابند. اعضای هیئت معاونت و مساعدین‌شان در یک منطقه در انتقال یادگیری‌ها به تعداد وسیع‌تری از دوستان درون مراکز فعالیت فشرده و محدوده‌های هم‌جوار اغلب پیش‌گامند. افرادی که تجربه بیشتری در ترویج فعالیت‌های مؤسّسه آموزشی دارند به عنوان افراد کاردان قائم به خدمتند و به ثبوت رسیده که در پیشرفت مؤسّسات آموزشی که در مراحل اولیه توسعه می‌باشند بسیار مؤثرند. معمولاً اقدامات مشاورین قاره‌ای است که هر مؤسّسه آموزشی را با بسیاری از بینش‌های ضروری که سایر مؤسّسات آموزشی در ممالک و سرزمین‌های مجاور کسب نموده‌اند آشنا می‌نماید. مشاورین با گروه‌بندی مؤسّسات آموزشی برحسب اندازه مجهودات‌شان ترتیباتی فراهم آورده‌اند تا بتوان یادگیری‌های حاصله توسط مجرب‌ترین مؤسّسات آموزشی را به طور گسترده‌تری، غالباً از طریق سمینارهای رسمی، با سایر مؤسّسات آموزشی در میان گذاشت. تمام این ترتیبات باید طی نقشه آینده استحکام یابد. در نقاطی که جایگاهی برای نشر یادگیری راجع به برنامه توان‌دهی روحانی به نوجوانان وجود دارد همکاری بین جایگاه یادگیری و مؤسّسات آموزشی مربوطه بسیار پرثمر بوده است و می‌بایست افزایش یابد؛ پیگیری هدفی یگانه و اشتیاق مشترک برای مشاهده پیشرفت محدوده‌های جغرافیایی موجد شرایط مطلوب برای شکوفایی روحیه همکاری و مساعدت متقابل است. دانشی که تا به حال در باره عوامل تأثیرگذار بر کارآیی فرایند مؤسّسه آموزشی اندوخته شده بسیار وسیع است و انتظار داریم که دارالتبلیغ بین‌المللی این یادگیری‌ها را تنظیم نموده در دسترس شما قرار دهد.

آنچه در فوق توصیف نموده‌ایم یک سیستم آموزشی است که مستمراً در حال تلطیف است. این مستلزم آن است که افراد بسیاری به توسعه و گسترش هر چه بیشتر آن کمک نمایند؛ همچنین مؤسّسات آموزشی و عموماً مؤسّسات بهائی لازم است به گونه‌ای برنامه‌ریزی نمایند که افرادی که قابلیت‌های شایانی در حمایت از مجهودات آموزشی کسب کرده‌اند، بتوانند به خدمات خود ادامه دهند و در صورت تغییر شرایط زندگی‌شان باز هم از طرق

مؤثر دیگری به مشارکت در فعالیت مؤسسه آموزشی مشغول گردند. با توجه به اهمیت کارایی فرایند مؤسسه آموزشی، هر یک از پیروان حضرت بهاء‌الله و بالاخص جوانان مشتاق خواهند بود به نحوی به پیشبرد آن کمک نمایند. مؤسسات آموزشی به خوبی آگاهند که شکوفا نمودن استعداد جوانان وظیفه‌ای است مقدس برای این مؤسسات. حال از جوانان عزیز بهائی می‌خواهیم که توسعه آتی مؤسسه آموزشی را از همان دید بنگرند. در آغاز مجهوداتی نه‌ساله در سراسر جامعه به منظور افزایش سطح کارایی مؤسسه آموزشی انتظار داریم که شاهد یک حرکت پیش‌تازانه وسیع جوانان باشیم تا فرصت‌های موجود را در فضاهای مختلف اجتماعی برای دعوت از نفوس بهره‌مندی از برنامه‌های مؤسسه آموزشی مغتنم شمرند. برخی از جوانان قادر خواهند بود که یک مدت از خدمت، احتمالاً چند سال متوالی را وقف تمهیدات آموزشی به خصوص برای نسل جوان‌تر از خودشان نمایند؛ برای بسیاری از آنان حمایت از فعالیت‌های مؤسسه آموزشی بُعدی دائمی از زندگی در حین تحصیل و در دوران اشتغال به کار و امرار معاش‌شان خواهد بود؛ ولی برای همه آنان این خدمت باید یک تعهد ارزشمند باشد.

در بسیاری از نقاط عالم یک نتیجه طبیعی مشارکت افراد و خانواده‌ها در فرایند مؤسسه آموزشی، آگاهی بیشتر نسبت به اهمیت تعلیم و تربیت در همه شکل‌هایش بوده است. دوستانی که به عنوان معلم کلاس‌های کودکان به خدمت مشغولند علاقه خاصی به توسعه وسیع آموزش کودکان نشان می‌دهند در حالی که افرادی که در مقام راهنما و مشوق خادمند طبیعتاً در این فکرند که کسانی که در مرز بلوغ هستند، اعم از دختر و پسر، تا چه حد می‌توانند از تحصیلات مختلف که منحصر به دوره‌های مؤسسه آموزشی نیست بهره‌مند گردند. به عنوان مثال می‌توانند جوانان را به کارآموزی حرفه‌ای و یا به تحصیلات دانشگاهی تشویق نمایند. بسیار خوشنود شدیم که چگونه در بسیاری از جوامع مشارکت تعداد کثیری در فرایند مؤسسه آموزشی تدریجاً این جنبه فرهنگ در یک جمعیت را تغییر داده است. مؤسسات بهائی باید این مسئولیت را بر عهده بگیرند که با افزایش آگاهی بدین‌سان، آرزوها و انگیزه‌های والای ایجاد شده در جوانان که همانا انگیزه تحصیل و کسب مهارت‌هایی است که به آنان فرصت یک عمر خدمت هدمند به اجتماع‌شان را خواهد داد به تحقق پیوندد. توسعه و پیشرفت درازمدت یک جامعه و بالمآل یک ملت از یک نسل به نسل دیگر تا حد بسیار زیادی بستگی به سرمایه‌گذاری بر روی افرادی دارد که مسئولیت پیشرفت جمعی اجتماع را بر دوش دارند.

به این بررسی نقش محوری تعلیم و تربیت برای یک جامعه بر اساس اصول بهائی، یک نکته دیگر اضافه می‌نماییم. حضرت شوقی افندی بر اهمیت جد و جهد از طریق "مجهودات مستمر" "برای کسب ادراک کافی از اهمیت ظهور عظیم حضرت بهاء‌الله" تأکید بسیار فرموده‌اند. مؤسسه آموزشی وسیله‌ای بی‌نظیر برای آشنایی سیستماتیک نفوس بیشمار با چشمه حیات بخش آثار این امر اعظم و معانی بی‌کران کلمه الله است. اما کوشش احباً برای افزایش درک‌شان از امر مبارک و تعالیم آن البته منحصر به شرکت در فرایند مؤسسه آموزشی نیست. براستی یکی از نشانه‌های قوی کارایی یک مؤسسه آموزشی ایجاد عطش در شرکت‌کنندگان برای ادامه مطالعه امر

حضرت بهاء‌الله می‌باشد چه به صورت انفرادی و چه جمعی، چه در فضا‌های رسمی ایجاد شده توسط مؤسسات بهائی و چه به طور غیر رسمی. علاوه بر مطالعه آثار الهی مقتضیاتی که تعالیم برای جمیع مساعی بشری دارند از اهمیّت بسیاری برخوردار است. نمونه‌ای قابل توجّه از یک نوع تعلیم و تربیت که مؤمنین جوان را کمک می‌کند تا با دیدگاه بهائی راجع به موضوعات مربوط به پیشرفت نوع بشر بهتر آشنا شوند شرکت در سمینارهایی است که توسط مؤسسه مطالعات رفاه جهانی ارائه می‌شود. با توجّه به بحر وسیع این امر اعظم، بدیهی است که غور و غوص در اعماق آن اشتغال مادام‌العمر هر نفسی می‌باشد که مایل است ره خدمت پوید.

با توجّه به نمایان شدن هر چه بیشتر نقش آیین بهائی در پیشرفت اجتماع در نقاط مختلف جهان، از جامعه بهائی به طور فزاینده‌ای خواسته خواهد شد تا اصولی را که ارائه و توصیه می‌کند روشن‌تر نماید و کارآیی اش را برای حلّ مشکلاتی که بشر با آن مواجه است نشان دهد. هر چه حیات فکری یک جامعه بیشتر شکوفا شود و نشو و نما نماید قابلیت پاسخ دادن به این دعوت بیشتر خواهد بود. از پیروان حضرت بهاء‌الله انتظار می‌رود که در عالم اندیشه، آنگونه خرد و درک روشن نشان دهند که درخور تعهدشان به پیشرفت مادی و معنوی در عالم عمل است.

افزایش قابلیت در اداره امور در همه سطوح

هشتاد سال پیش در مکتوبی صادره از جانب حضرت ولیّ امرالله در توصیف نظم اداری بهائی توضیح داده شده است که این نظم "اولین شکل‌گیری چیزی است که در آینده حیات اجتماعی و قوانین زندگی جامعه خواهد بود." امروز در آغاز قرن دوم عصر تکوین، نظم اداری بهائی به میزان قابل ملاحظه‌ای توسعه یافته است و توسعه مستمر آن برای ظاهر ساختن نیروی اجتماع‌سازی آیین بهائی لازم خواهد بود.

اداره امور در سطح مردمی البته با سیر رشد و تکامل محافل روحانی محلی ارتباط بسیار نزدیکی دارد. این بیوت عدل نویا توسط حضرت شوقی افندی "تار و پود اصلی اجتماع بهائی و نیز زیربنای غایی ساختار اداری اش" توصیف شده‌اند و هیکل مبارک اهمیّت تشکیل آنها را تأکید می‌فرمایند. در سال ۱۹۹۵ خواستار برقراری مجدد رویه‌ای شدیم که مستلزم انتخاب همه محافل محلی از جمله محافل تازه‌تأسیس در روز اول رضوان بود، نه در زمان دیگری از سال. این تغییر در رابطه با این حقیقت بود که اگرچه احبّای خارج از یک محل می‌توانند به فرایند انتخابات کمک نمایند ولی مسئولیت اصلی انتخاب هر محفل و تداوم عملکردش بر عهده بهائیان آن مکان است و تا حدّ زیادی بستگی به آمادگی آنان برای به عهده گرفتن فعالیت‌های اداری دارد. در سال‌های اخیر ملاحظه شده است که چگونه در یک ناحیه با تثبیت یک الگوی عمل مبتنی بر تعالیم امر مبارک حسّ هویت بهائی می‌تواند به تدریج در بین افراد و خانواده‌های ساکن تقویت شود. بدین ترتیب تا زمانی که تشکیل یک محفل محلی امکان‌پذیر شود، جامعه غالباً میزانی از قابلیت در ارتباط با مجهودات جامعه‌سازی را کسب کرده است. با نزدیک شدن زمان تأسیس محفل، که نباید هم بی‌جهت به تأخیر افتد،

مساعی جهت تقویت آگاهی به جوانب رسمی حیات جامعه در ارتباط با نظم اداری بهائی باید صورت گیرد. محفل محلی تأسیس شده در چنین محیط و شرایطی احتمالاً به خوبی به مسئولیت خود برای تشویق و تقویت آن فعالیت‌هایی که به پایداری و تداوم یک جامعه فعال و پویا کمک می‌کند واقف است. اما لازم خواهد بود این محفل برای انجام طیف وسیعی از مسئولیت‌های دیگر نیز مهارت کسب کند و حمایت آن محفل از طرف معاونین شما و مساعدین آنان اهمیت بسیار زیادی خواهد داشت. در پیام خود خطاب به کنفرانس سال ۲۰۱۰ شما، مسیر رشد و تکامل چنین محفلی را تشریح کردیم و به ابعاد گوناگون عملکرد آن که باید مورد توجه قرار گیرد اشاره نمودیم از جمله توانایی اداره و توسعه یک صندوق محلی و به مرور زمان حمایت از ابتکارات اقدام اجتماعی و تعامل با نهادهای دولتی محلی و جامعه مدنی. منافع حاصله برای جامعه‌ای که چنین محفلی به خدمتش قائم است نیازی به تفصیل ندارد.

از شما می‌خواهیم که در تعاملات خود با محافل روحانی ملی و شوراهای منطقه‌ای بهائی به موضوع تأسیس محافل روحانی محلی و تحکیم عملکردشان بالاخص در ناحیه‌هایی که ممکن است بر این جنبه از رشد تأکید کمتری شده باشد توجه خاص مبذول دارید. انتظار داریم که این رویه به افزایش سریع تعداد محافل محلی که سال به سال تشکیل می‌شوند کمک کند. مشاورات شما در بعضی از ممالک شامل بررسی این موضوع خواهد بود که آیا ترتیبات موجود برای تعیین حد و مرزهای محافل در نواحی روستایی مطلوب است یا خیر.

بینش قاطعی که حاصل گشته این است که میزان شناسایی و درک مقام و نقش محفل محلی در یک جامعه به عمق وقوف احباً به تقدس فرایند انتخابات و وظیفه‌شان برای مشارکت در آن در جوی کاملاً عاری از آلودگی تبلیغات و یا گرایش‌های قدرت طلبی دنیوی مرتبط است. با ازدیاد آگاهی در یک جامعه در باره اصول روحانی که زیربنای انتخابات بهائی است، مفهوم جدیدی شکل می‌گیرد که فراخواندن فردی به خدمت در یک مؤسسه بهائی به چه معنا است و درک اینکه ارتباط فرد، جامعه، و محفل محلی و نهادهایش با یکدیگر چگونه است افزایش می‌یابد. هر جا که تلاش سیستماتیک صورت گرفته تا گفتگو در یک جامعه راجع به تشکیل محفل محلی و اهداف آن شروع شود و سال به سال تداوم یابد، توانایی هیئت منتخب و پویایی حیات جامعه یکدیگر را متقابلاً تقویت می‌کنند.

این تأثیر متقابل به ویژه در دو سال گذشته در محل‌هایی که یک فرایند انتخاباتی دو مرحله‌ای را برای محفل روحانی محلی تصویب کرده‌ایم قابل توجه بوده است، رویکردی که بدایتش به دستورات حضرت عبدالبهاء خطاب به محفل روحانی طهران برمی‌گردد. در طول این مدت، بیست و دو محفل محلی در هشت کشور انتخابات را به این روش شروع کرده‌اند. این شیوه که از بسیاری جهات با انتخاب محفل روحانی ملی مشابهت دارد شامل تقسیم محل به واحدهایی است که از هر کدام از آنها یک یا چند نماینده انتخاب می‌شوند

و سپس نمایندگان، اعضای محفل محلی را انتخاب می‌نمایند. با افزایش تعداد بهائیان ساکن در یک محل و افزایش قابلیت جامعه برای اداره پیچیدگی‌های امور، اجرای فرایند انتخاباتی دو مرحله‌ای بیشتر لازم می‌گردد. بنا بر این انتظار می‌رود که در نقشه آینده اتخاذ این روش انتخاب محفل محلی را در مناطق بیشتری، هم شهری و هم روستایی، که شرایط موجود اجرای چنین روشی را ایجاب می‌کند تصویب نماییم.

محفل روحانی محلی به دلیل علاقه مبرمی که به یادگیری بهترین روش برای پیشبرد فعالیت جامعه‌سازی در ناحیه تحت اشرافش دارد با دوستان قائم به خدمت در هماهنگ‌سازی مجهودات در محدوده جغرافیایی به طور مرتب مشورت می‌کند. محفل، توسعه هر یک از مراکز فعالیت فشرده را از نزدیک پیگیری می‌کند علی‌الخصوص از طریق حمایت گروه‌های مؤمنین قائم به خدمت در آن محل که مشوق و محرک فرایند رشد هستند. به طور کلی هر چه احتیاج به سازماندهی فعالیت‌ها در سطح محل و یا در بخش‌هایی از آن مثلاً ترتیب دادن کمپین‌های ملاقات در منازل، همراهی خانواده‌هایی که جلسات دعا برگزار می‌کنند، و یا تشویق آنان به تشکیل گروه‌هایی جهت همکاری با یکدیگر افزایش می‌یابد، نقشی که محفل محلی می‌تواند در این رابطه ایفا نماید اهمیت بیشتری می‌یابد. در محل‌هایی که تعداد زیادی در فعالیت‌های بهائی مشارکت می‌کنند و زمانی که پیچیدگی کار یک محفل و مسئولیت‌های گوناگون و متعدّدش افزایش می‌یابد، محفل در مواردی متوجه می‌شود که لازم است برای کمک به منشی محفل دفتر و کارمندان معین گردد و نهایتاً نیاز به حظیره القدس محلی مناسبی بیشتر می‌شود.

هر چقدر محافل محلی سهم بیشتری از مسئولیت برای تقویت و توسعه جامعه به عهده گیرند، مساعی مؤسسات در سطح منطقه‌ای و ملی برای حمایت از آنها باید منظم‌تر شود. از اینکه نیاز به طرقی روشمند مورد توجه قرار گرفته است خوشنودیم، به عنوان مثال محافل ملی یا شوراهای منطقه‌ای جلساتی ادواری با منشی‌ها و دیگر اعضای هیئت عامله محافل محلی برگزار می‌نمایند تا در مورد بسط خطوط عمل خاصی مشورت کنند.

مناطق که در آن یک شورای منطقه‌ای قابلیت مضاعفی برای اداره امور کسب کرده است از جمله توانایی حمایت مناسب و هم‌زمان از بسیاری محدوده‌های جغرافیایی، این امر باعث تسریع پیشرفت در تمام منطقه گشته است. در پیام این جمع به کنفرانس سال ۲۰۱۵ شما اشاره شد که در کشورهای کوچک‌تری که نیازی به تأسیس شوراهای منطقه‌ای نیست باید یک ساختار رسمی در سطح ملی با وظیفه کمک به پیشرفت محدوده‌های جغرافیایی به وجود آید. از شما می‌خواهیم که در کشورهایی که هنوز این کار صورت نگرفته است با محافل ملی در مورد گام‌های لازم برای انتصاب این ساختار رسمی یعنی تشکیل یک لجنة ملی رشد با سه، پنج و یا هفت نفر عضو، مشورت کنید. محفل ملی با بهره‌گیری از یادگیری‌های حاصله از شوراهای منطقه‌ای در این زمینه باید به این نهاد آزادی عمل لازم برای تسهیل حرکت محدوده‌های جغرافیایی را بدهد. مسئولیت‌های

این نهاد می‌تواند از جمله انتصاب لجنات تبلیغی ناحیه‌ای و تشویق آنها در خدمات‌شان، ترتیبات لازم جهت اعزام مهاجرین داخلی، حمایت از پروژه‌های تبلیغی و نشر مطبوعات پایه‌ای باشد. این لجنه از امکان همکاری نزدیک با مؤسسه آموزشی، که خود یکی از نهادهای محفل ملی است، و نیز از همکاری با اعضای هیئت معاونت قائم به خدمت آن کشور بهره‌مند خواهد شد و همچنین می‌تواند مستقیماً با مشاور قاره‌ای مربوطه تماس برقرار کند. در حالی که محفل ملی طبیعتاً مایل به حفظ آشنایی مستمر خود با کار لجنه و نیز هدایت، حمایت و تشویق آن خواهد بود، ایجاد یک نهاد که وظیفه‌اش کلاً نشر نفعات الله است باید محفل را قادر سازد که توجه بیشتری به سایر مسائل مهم مبذول دارد. در ممالکی که شورای منطقه‌ای هنوز تشکیل نشده ولی مآلاً می‌تواند تأسیس شود باید اکنون یک لجنه ملی رشد منصوب گردد.

با جلوه و بروز قوای روحانی ناشی از پیگیری مجدانه نقشه، این قوا با مقاومت نیروی‌های خنثی‌کننده‌ای که بشریت را از رسیدن به بلوغ کامل باز می‌دارند روبه‌رو می‌شوند. در مواجهه با چنین نیروهایی، پویایی خطوط عملی مختلف در سطح محلی باید حفظ و تقویت شود. این مسئولیت خطیر اهمیتی خاص برای اعضای هر دو هیئت معاونت دارد که وظایف متعدده و مبرم‌شان آنان را در ارتباط نزدیک با شرایط و اوضاع در سطح مردمی قرار می‌دهد و آنان را مترصد به هر امری می‌نماید که ممکن است بروحیه جامعه اثرگذار باشد. اعضای هیئت‌های معاونت باید در فرهنگ‌ها و محیط‌های اجتماعی مختلف احباً را در رویارویی با انواع چالش‌های مختلف مساعدت نمایند: گروه‌هایی را که در گذشته متخاصم بوده‌اند کمک کنند تا از طریق پیگیری یک هدف مشترک به اتحاد رسند؛ یاد بگیرند که آداب و رسوم و گرایش‌های موروثی متعلق به دوران نوجوانی بشریت را کنار گذارند و بر همه تعصبات غلبه نمایند؛ از هرگونه گرایش به مشاهده امور با نگاه بدبینانه یا عیب‌جویانه اجتناب ورزند و در عوض دیدگاهی سازنده و مملو از اشتیاق داشته باشند؛ تساوی زن و مرد را به منصفه عمل درآوردند؛ رخوت و بی‌تفاوتی را با انجام ابتکارات فردی از بین ببرند؛ مشارکت در اقدامات جمعی را بر احساسات مبتنی بر سلیقه شخصی ترجیح دهند؛ از قدرت تکنولوژی مدرن بهره‌گیرند بدون اینکه در برابر اثرات بالقوه سست‌کننده‌اش تسلیم شوند؛ حلاوت نشر نفعات الله و لذت خدمت به عالم انسانی را مرجح بر علایق دنیوی شمردند؛ افیون مصرف‌گرایی را رد کنند؛ از ایدئولوژی‌های مادی‌گرا و جهان‌بینی‌هایی را که با شدت ترویج می‌دهد رویگردان باشند، و به مشعل فروزان احکام و اصول خداوندگار چشم دوزند. این وظایف و وظایف بسیار دیگر مجموعه‌ای عظیم از مسئولیت‌های خطیر خیل مؤمنین است که باید طی سال‌هایی که مطمئناً جزو منقلب‌ترین سال‌های حیات بشری خواهد بود به تحقق آنها پردازند. معاونین شما که در پیشبرد فرایند دخول افواج شایستگی خود را نشان داده‌اند باید به همان نحو قادر به رویارویی با چنین چالش‌هایی باشند، در هر زمان و هر مکان که پیش آید. باشد که با نمونه اعمال‌شان و وضوح نصایح پسندیده‌شان بتوانند دوستان را یاری دهند

تا بر ایمان، اطمینان، و تعهدشان به یک زندگی مملو از خدمت بیفزایند و آنان را در ساختن جوامعی همراهی نمایند که مأمّن صلح و آرامش‌اند، جوامعی که بشر به ستوه آمده و هراسان بتواند به آن پناه برد.

طی سلسله نقشه‌های گذشته، قابلیت جامعه در حفظ تمرکز بر مبرم‌ترین نیازهای امر مبارک به عنوان یکی از مهم‌ترین توانایی‌های جامعه جلوه نمود. اما این حسّ تمرکز باید خطوط عمل متعدّدی را شامل شود، خطوطی که همگی باید بدون رقابت با یکدیگر به پیش روند. این امر مستلزم دیدگاهی وسیع، درکی ظریف و دقیق از الزامات هم‌زمان، انعطاف‌پذیری بیشتر و همکاری والاتر مؤسسات می‌باشد. آگاهیم که منابع امر مبارک محدود است و افراد در وقت اندک خود با وظایف متعدّدی روبه‌رو هستند. اما با بسط نقشه در یک محلّ معین و با افزایش افرادی که به صفوف خادمین می‌پیوندند، جنبه‌های مختلف حیات یک جامعه بهائی غنی و پویا گام به گام ترقّی خواهد کرد و نیروی اجتماع‌سازی آیین بهائی جلوه‌گر خواهد شد.

رسالتی تاریخی

امیدواریم که در این اوراق نظر شما را به این نکته جلب کرده باشیم که قابلیت امروز جامعه بهائی توأم با انضباطی که با تمسّک به یک چارچوب عملی منسجم کسب کرده آن را آماده نموده تا تمامی منابع روحانی و مادّیش را به طور جدّی در بوته آزمایش قرار دهد. نقشه‌ای که به زودی آغاز خواهد شد اولین مشروع عمده در یک مبادرت مقدّس بیست و پنج‌ساله است که از نظر وسعت و اهمّیت چندین نسل را در بر می‌گیرد و انتظاراتی را شامل می‌شود که یادآور انتظارات حضرت ولیّ عزیز امرالله از افراد احبّاً، جامعه و مؤسسات در آغاز نقشه مینع ده‌ساله از عالم بهائی می‌بود. اگر دوستان به فضل قادر متعال در رسیدن به ارتفاعاتی از شجاعت و دل‌آوری که اکنون بدان دعوت می‌شوند موفق گردند، تجلیل تاریخ از اقدامات‌شان همانند تجلیل از اعمال شکوهمندی خواهد بود که زینت‌بخش صفحات تاریخ قرن اوّل عصر تکوین است.

اتّکای ما به شما و محافل روحانی ملی است که در کلیّه مجهوداتی که به منظور آشنا کردن دوستان با ماهیت این مشروع جمعی انجام می‌شود، چشم‌انداز تاریخی کاملاً مدّ نظر قرار گیرد. نقص و کمبودهای مدنیّت امروزی علیرغم تمامی توانایی مادّیش واضح است و حکم صادره از قلم اعلی چنین است: "اما علمتم بانا طوینا ما عند الناس و بسطنا بساطاً آخر" استقرار مدنیّت الهی به فرموده حضرت ولیّ عزیز امرالله "غایت قصوی و مقصد اعلای آیین بهائی" است. این مدنیّت باید بر روی اساسی‌ترین خصایل بنا گردد، خصایلی که عالم بسیار محتاج آن است: اتّحاد، امانت، حمایت متقابل، همکاری، یگانگی، از خودگذشتگی، صداقت، احساس مسئولیت، عطش یادگیری، و محبّت قلبی نسبت به عموم.

چقدر آرزومندیم که عالم انسانی منور به نور محبت الهی گردد. چقدر مشتاقیم که ستایش حضرت پروردگار را از هر زبانی بشنویم. شما عزیزان که از شدت اشتیاق مان آگاهید می‌دانید که با چه شور و شوقی سربه‌آستان مقدّس می‌نهمیم و از حضرت بهاء‌الله می‌طلبیم که شما و تمام نفوسی را که آیین نازینش را ارج می‌نهند مجرای کامل برای جریان فیوضات زاید‌الوصفش نماید.

[امضا: بیت العدل اعظم]